

A tél arcai

A tél hideg, de szép évszak. Ilyenkor minden fehérbe öltözik.

Amikor kilépek az ajtón, hideg és friss levegő csapja meg az arcom. A napot eltakarják a kevély felhők, s ontják magukból a havat. A gyerekek szánkóznak, hógolyóznak, csúszkálnak, vagyis kihasználják a természet adta játékokat. Elsétálok a kisebb gyerekek előtt, de észre sem vesznek. Belefeledkeznek a vidám téli játékokba. Egy-egy ember lapátolja el a havat a kapuja előtt.

A csermelyek, patakok befagynak, csak a bővebb vizű folyók egyes részei tudnak ellenállni a fagynak. Télen a nappalok elszűnnek. Már fél négykor is észlelhető a sejtelmes szürkület. Amikor pedig a nap eltűnik, az utcai lámpák világítanak, az ablakokban is felvillannak az égősorok. Sokan ekkor jönnek ki sétálni, s megcsodálni a világító díszeket.

Mikor már mindent elnyel a sötétség, én is bemegyek s leülök a kandalló mellé. A tűz lángja megmelegíti a zord, téli időben átfázott testemet és lelkemet.

Beczók Máté 6.c

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola